

[Wilhelm.]

man sidste år med sit ændringsforslag udtrykkelig ville opretholde. Jeg går ud fra, at vi her efter ikke mere skal opleve SF argumentere for eksistensen af en sådan efterretningstjeneste, som ordføreren gjorde det sidste år, og som SF også har gjort det ved andre lejligheder. Når man ikke kan føle sig helt sikker på det, så er det jo på grund af den besynderlige holdning til politiets efterretningstjeneste, at det helt står og falder med, om parlamentet har et eller andet såkaldt kontrolorgan for en sådan efterretningstjeneste, et kontrolorgan, som enhver ved ikke kan blive nogen kontrol.

SFs begrundelse for ikke at stemme for vores ændringsforslag om eksamenerens afskaffelse synes jeg var meget søgt. Jeg synes ikke, at gruppen behøver at slæbe videre på konsulens forsyndelser. I hvert fald kan den begrundelse, at man havde medansvar for folkeskolelovs-kompromiset, som blev indgået for et par år siden, næppe gælde DKP, som ikke havde medansvar for denne lovgivning. Derfor vil vi se med spænding på, hvordan DKP i denne sag forholder sig til de dér utrolig ufrugtbart udgivne millioner til eksamensordninger i folkeskole, gymnasier osv. osv.

Holdningen til arbejdsretten vil jeg da også godt klandre SF en smule for. Jeg finder, at det er en besynderlig begrundelse for ikke at kunne stemme for DKPs ændringsforslag om afskaffelse af arbejdsretten at sige, at så overgår disse sager til civil ret, altså til underretten. De sager, der behandles af arbejdsretten, er ikke sager, som uden yderligere lovindgreb og uden yderligere kriminalisering kan bringes for almindelig civil ret. Det passer altså simpelt hen ikke, at de dermed automatisk vil gå til underretten; der findes ikke lovgivning, som har gjort de ting kriminelle. Der er en ganske speciel fagretlig overbygning, som har gjort, at en masse af de sager kan bringes for en arbejdsret, men de kan ikke, hvis den blev afskaffet, køres over til en civil ret. Jeg finder, at den begrundelse fra SFs side for ikke at stemme for det forslag, var meget, meget søgt.

Holdningen til forligsinstitutionen er jo ikke ny, men må endnu en gang undre. Der ligger altså i det, at SF mener, at der findes sådan et neutralt organ, der ud fra et eller andet objektivt retfærdighedskriterium kan forlige parterne i klassesamfundet. Man mener altså, at

man har en eller anden ligevægt omkring fredspligten: der er nogle, der ikke må strejke, og der er nogle, der ikke må lockoute. Man ser helt bort fra den skævhed, der allerede ligger i, at nok må de formelt ikke lockoute, men de fyrer jo i tusindvis af mennesker, hvis det er det, der passer dem.

Der var et par ting ved DKP-forslagene, jeg heller ikke nåede, men som jeg lige vil nævne. Vi har sympati for forslaget om 500 mill. kr. til forskning på nærmere bestemte og groft for sømte områder, men vi undlader at stemme om dette forslag, fordi vi finder, at det vil være helt umuligt at opbygge en forskning af dette omfang fra det ene år til det andet.

Vi vil gerne være med til at bevilge flere midler til rentesikring, og vi stemmer også for DKPs forslag om de 600 mill. kr., ændringsforslag nr. 227, men vi undrer os lidt med den begrundelse, at der mindst må være et nul for meget. Det ligger sådan, at man begrunder det med DKPs eget forslag til en blidere aftrapning af rentesikringen og et stop ved de 9 pct. Det har vi kigget på for længst, da DKP fremsatte sit forslag. Så vidt jeg kan se, kan det højst koste 40 mill. kr. – skal vi strække os meget vidt og sige 60 mill. kr.? – men DKP afsætter altså 600 mill. kr.; o.k., vi stemmer for det, og så bliver de allerfleste af pengene nok tilovers, hvis det skulle gå igennem.

Saneringstilskudsforøgelsen på 100 mill. kr. vil vi ligeledes støtte, men jeg kan ikke undlade at sige, at vi er noget skeptiske over for udsigten til en fornuftig anvendelse i dette omfang.

Så var der den med digerne og druknedøden, og jeg ved ikke hvad. Jeg vil da godt sige, at det måske skyldes, at DKP i sit oprindelige forslagshæfte, der kom for nogle dage siden, havde bygget dige to gange oven på hinanden. Nu ser jeg, at man har fjernet det ene, og jeg håber, det er det øverste. Men det er ikke den eneste forklaring. Jeg vil også godt sige, at vi ikke hidtil er blevet overbevist om, at det fremskudte dige i den aller-allerældste facon – og det er jo det, der stadig væk ligger i DKPs forslag – er den mest geniale løsning på det problem. En forstærkning, en udbygning, en forhøjelse af de bestående dige, og muligvis de projekter, der senere har været fremme, og som er en modereret udgave, en mellemting eller sådan noget lignende, er vi slet ikke fremmede over for. Men den oprindelige udgave af det fremskudte dige, som ligger i DKPs for-